

Un tratat al păcii, al asigurării securității și independenței naționale

Se implinesc astăzi doi ani de când a fost semnat la Moscova tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Română. Cu adâncă și fierbinte bucurie a salutăm atunci poporul român acest act istoric, menit să pecetuiască înfrățirea veșnică și de nesdruccinat dintre el și popoarele marii Uniuni Sovietice, țara socialismului biruitoare, stegarul păcii și independenței popoarelor, rezi-mul sigur al luptei mondiale pentru desrobirea și fericirea omenirii.

Aniversăm tratatul de prietenie și alianță româno-sovietic în împrejurările când, pe arena internațională, la războiul împotriva democrației, condus de Uniunea Sovietică, înregistrează victorii epocale, consolidându-se pe zi ce trece. În același timp, hoarda neagră a ațătorilor la război anglo-americani, turbată de înfrângerile suferite necontenit și de perspectivele întunecate ce îi stau în față, se manifestă mai agresiv ca oricând.

În aceste împrejurări, când asupra noastră și a țărilor de democrație populară, care construiesc prin muncă pașnică viitorul lor luminos, sunt ațintii ochii de fiare setoase de sânge, ne dăm mai bine ca oricând seama de întreaga semnificație a tratatului încheiat acum doi ani, putem prețui pe deplin fericirea de a ne fi legat soarta de acel stat — Statul Sovietic — care reprezintă astăzi CEA MAI MARE PUTERE ECONOMICĂ, POLITICĂ ȘI MILITARĂ A LUMII și care pune formidabila lui forță și imensă lui autoritate în slujba păcii, a dreptului la viață și a libertății popoarelor. Prin acest tratat trece ca un fir roșu LINIA DE APĂRARE A PĂCII.

O asemenea alianță n'a cunoscut și nu a putut cunoaște nicodată țara noastră, sub regimul burghezo-moșieresc. O lungă și amărâ experiență învățată prea bine poporul nostru că „prietenia” dintre o țară mică și slabă, ca a noastră, și o mare putere capitalistă era „prietenia” dintre stăpân și slugă, era dreptul celui mai tare de a ingenuchia și de a secătui până la ultima picătură vlagă celui mai slab. Tratatul și alianțele cu imperialismul aouseni aveau de scop să silească pe oamenii muncii să trudească din greu, să ducă o viață de căine pentru că din rodul muncii lor să fie plătite puștile și tunurile pentru războaiele pe care imperialismul le deslanțau în scopuri de jaf și coto-pire. Asemenea copiilor din țările coloniale, care sunt vânduți din leagăn stăpânului bogat, tot astfel fiii poporului nostru erau arvu-niți morții, cu fiecare semnătură pusă pe tratatele și alianțele încheiate cu „fraționali aliați”.

Ce înseamnă astăzi tratatele și pactele „alianțelor” de tot felul încheiate între noii pretendenți la dominația mondială, imperialismul american și guvernul aser-vite? Despre „bineface-rile” lor vorbește acuzator realitatea cruntă din țările dolarizate. Ce a mai rămas în prezent din independența economică și din suveranitatea țărilor marshallizate? Un șterf din numărul întreprinderilor industriale extrac-tive închise în Italia, scădere-a la jumătate a producției de oțel în Belgia, brutalul dictat al devalorizării monetei Angliei și reducerea la mai puțin de 2/3 a francului francez, catastrofele cheltuieli impuse pentru goana nebucăscă a înarmărilor, guverne care se lăscă pe burta în fața capitalistilor americani, milioane de șomeri pradă mizeriei și foametei, gloanțe trase — ca la Modena (Italia) — în muncitorii care-și cer dreptul la pâine și viață — iată numai câteva din roadele „alianțelor și colaborării” dintre imperialismul american și țările vasale!

Mumai Uniunea Sovietică, Statul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, promovează în politica externă marea idee a tovarășului Stalin că

„orice națiune — indiferent dacă este mare sau mică — are particularitățile sale calitative, specificul său, care îi aparține numai ei și care nu se găsește la alte națiuni. Aceste particularități constituie cea mai mare contribuție pe care fiecare națiune o aduce la tezaurul comun al culturii mondiale. Il com-plectează și îl îmbogățește.

În acest sens, toate națiunile — și mici și mari — se află în situație egală și fiecare națiune este egală oricărei alte națiuni”.
Încă în cea mai cruntă ilegalitate, Partidul nostru a proclamat cu țarie adevărul că numai prietenia și solidaritatea frățescă cu popoarele Uniunii Sovietice pot aduce poporului nostru mult visata independență națională, că numai prietenia cu Statul Socialist poate salva țara noastră din ghiarele războiului. Politica Partidului nostru s'a dovedit a fi o politică profund patriotică. Prietenia și alianța cu U.R.S.S. ne-a adus pentru prima dată independența națională, ne-a adus descătușarea din lanțurile imperialismului. Alianța româno-sovietică trăiește astăzi viu în inimile tuturor oamenilor muncii. Nu alianța și morții și mizeria ca în trecut, ci ALIANȚA PĂCII, INDEPENDENȚEI ȘI FERICIRII Patriei noastre, Republicii Populare Română!

Spunem de mânie dușmanii dinăuntru și dinafară ai poporului român că nu mai au puțină de a huzuri de pe urma trudei celor ce muncesc. Poporul muncitor din țara noastră a respins și va respinge cu energie umeltirile ostile ale dușmanului de clasă ca și ale sprijinitorilor săi imperialiști. Noi ne sprijinim însă puternic în respingerea in-tercercărilor imperialiste de intervenție pe gigantică forță a Statului Sovietic.

„Victoriile Uniunii Sovietice — spune tovarășul Gheorghiu-Dej — nu numai că au pus stavilă nerușinatei tentative de intervenție ale imperialiștilor, dar au exercitat deasemenea o influență neindolnică asupra luptei de clasă duse cu succes de proletariatul din țările de democrație populară”.
Fără Uniunea Sovietică ar fi de neconcepț mersul nostru înainte spre socialism. Avem năzuința de a construi o orânduire superioară, în care oamenii să trăiască o viață însoțită, fără crize, fără somaj, fără exploatare, tocmai fiindcă folosim tezaurul de neprețuit al glorioasei experiențe a construcției socialismului în U.R.S.S., fiindcă ne bucurăm din plin de acel factor esențial care este ajutorul SOCIALIST AL UNIUNII SOVIETICE.
Provocatorii de război se sbat din răsuputeri să rupă țările de democrație populară de marea lor prietenă și aliată, Uniunea Sovietică. În aceste manevre mârșave ei folosesc otrava nationalismului burghez și ca detașamente de asalt banda de spioni fasciști a lui Tito. Uneltirile criminale ale acestor vechi agenți și provocatori plății în slujba dușmanului de clasă s'au prăbușit rușinos.
Nenorocirea Iugoslaviei încupută pe mâna bandei lui Tito constituie cel mai izbitor exemplu despre ceea ce înseamnă a te rupe de Uniunea Sovietică, a dezerta din familia socialismului și a aluneca în mlaștina imperialismului. Călcând cu nerușinare în picioare tratatele încheiate cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară, banda lui Tito a transformat Iugoslavia într-un pașalac american.
În țara noastră, prietenia, dragostea și recunoștința poporului nostru față de Uniunea Sovietică cresc pe zi ce trece.
Este o mândrie pentru noi să facem parte din frontul sutelor de milioane de luptători pentru pace, care au în fruntea lor U. R. S. S. și pe marele Stalin. Lur-cul acesta trebuie să constituie un imbold pentru a ne face datoria cu cinste în acțiunea pentru apărarea păcii, trăsată de Plenara C. C. al Partidului nostru din 23 și 24 Ianuarie a.c.

Să fim vrednici luptători pentru pace în sectorul pe care-l deținem în frontul internațional de luptă contra imperialismului.
INTĂRIREA PRIETENIEI ȘI ALIANȚEI CU UNIUNEA SOVIETICĂ CONSTITUE BAZA LUPTEI NOASTRE ACTIVE PENTRU PACE. Avem datorită sa popularizăm neob-sit uriașele realizări ale Uniunii Sovietice. Să tragem din ele izvor de noui puteri, de curaj și de îndemn pentru mărețe succese în munca și lupta de întărire a Patriei noastre, de cons-truire a socialismului. Să pătrundă adânc în mase și să devină o imensă forță mobilizatoare adevărul că alianța și prietenia cu Uniunea Sovietică chezușesc existența noastră ca stat liber al celor ce muncesc; că ea contribuie ca în băltaia pentru pace, pentru viață și triumf forțelor păcii, democrației și socialismului, con-duse de Uniunea Sovietică, și de marele Stalin.

* SERIA III ANUL XIX Nr. 1651 | 6 PAGINI 4 LEI | Duminică 5 Februarie 1950

Impăratul Hirohito trebuie să dea socoteală pentru crimele săvârșite împotriva umanității prin pregătirea și purtarea de către Japonia a războiului bacteriologic!

Nota adresată de guvernul Uniunii Sovietice guvernelor Statelor Unite, Marii Britanii și Republicii Populare Chineze

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 1 Februarie, din însărcinarea guvernului sovietic, ambasadorii U.R.S.S. dela Washington, Londra și Peking au prezentat guvernelor Statelor Unite, Marii Britanii și Republicii Populare Chineze următoarea notă: „Pe baza documentelor procesului public judecat de Tribunalul Militar al regiunii militare Primorie din Habarovsk, dela 25 Decembrie până la 30 Decembrie 1949, în cazul criminalilor de război japonezi Yamada, Takahashi, Kajitaka și alții, s'a stabilit că cercurile conducătoare japoneze, în frunte cu împăratul Hirohito, au pregătit timp de mulți ani în mod secret arma bacteriologică — una dintre cele mai barbare arme de agresiune.

La planurile lor criminale, militaristii japonezi prevedeau folosirea — în războaiele de agresiune pe care le pregăteau împotriva popoarelor jutoitoare de pace — a armei bacteriologice pe care intenționau să o întrebuințeze în vederea exterminării trupelor și a populației pasnice — printre care bătrâni, femei și copii — prin împrăștierea unor epidemii mortale ca: ciumă, holeră, febră tifoidă, antrax (dalac), etc.
În cadrul unităților bacteriologice ale armatei japoneze, erau create special în urma instrucțiunilor împăratului japonez Hirohito și a indicațiilor ministerului de război și ale marșului stat major japonez, bacteriile mortale de

ciumă, holeră, febră tifoidă, antrax (dalac) și alte boli epidemice primejdioase au fost cultivate în cantități uriașe; deasemenea au fost produse obuze și alte mijloace pentru împrăștierea bacteriilor, au fost pregătite unități militare speciale în vederea infectării în masă a populației, a rezervoarelor de apă, a locuințelor, recoltelor și vitelor.
Aceste unități erau ținute în cel mai strict secret și în scopul camuflajului erau denumite „administrația pentru aprovizionarea cu apă și pentru profilaxia armatei din Kuantung” și „administrația pentru hipopozioză a armatei din Kuantung”.

Ulterior li s'a schimbat numele respectiv în „Unitatea Nr. 731” și „Unitatea Nr. 100”. Ambele aceste unități se aflau sub conducerea directă a comandantului suprem al armatei din Kuantung și aveau numeroase subunități situate în direcțiile principalelor puncte de atac prevăzute de planul operativ japonez în vederea războiului împotriva Uniunii Sovietice. Unitatea Nr. 731 a fost cazată într-un cantonament special construit în apropierea stațiunii de cale ferată Pingtan, la 20 Km. de Harbin și întreaga regiune a acestui cantonament a fost proclamată zonă militară interzisă. Unitatea avea un personal care număra în total circa trei mii de specialiști și tehnicieni și avea la dispoziție numeroase laboratoare și un utilaj bogat pentru producerea masivă a bacteriilor în cantități care

să facă posibilă ducerea războiului bacteriologic pe scară largă.
După cum s'a stabilit la proces, unitatea era alcătuită din cinci secțiuni, dintre care numai una — cea de a treia — se ocupa cu chestiuni care cădeau în mod oficial în sarcina atribuită acestei unități, chestiunile de aprovizionare cu apă a armatei. Această secțiune era cazată la Harbin, în afara cantonamentului militar susmenționat.
Toate celelalte patru secțiuni se ocupau exclusiv cu problemele legate de pregătirea și ducerea războiului bacteriologic.
Secțiunea întâia care purta numele de secțiunea de cercetări se ocupa cu cercetarea și cultivarea bacteriilor mortale, selecționând pe cele care erau recunoscute drept cele mai eficiente ca armă bacteriologică.
Secțiunea a doua, experimentală, cereța efectul pe care diversele bacterii îl aveau asupra oamenilor vii, fabrica obuze speciale și elabora metode pentru infectarea cu microbi a teritoriului inimic. Această secțiune avea sub controlul său 4.500 centre speciale pentru cultivarea insectelor destinate răspândirii epidemiei de ciumă. Această secțiune avea la dispoziție și o unitate specială de aviație și un teren de experiențe special utilat în apropiere de stația de cale ferată Anta, pentru efectuarea unor experiențe criminale privind folosirea armei bacte-

- In numărul de azi :
  - RIDICAREA NIVELULUI POLITIC ȘI IDEOLOGIC — INDATORIRE DE FRUNTE A COMUNISTULUI. de B. BORISOV (Pag. 3-a)
  - Viața de Partid: INTĂRIREA VIGILENȚEI REVOLUȚIONARE. O SARCINĂ IMPORTANTĂ A ORGANIZAȚIILOR DE PARTID. (Pag. 3-a)
  - „DIN ȚARA SOCIALISMULUI”. (Pag. 4-a)
  - Folleton: INTRE BIHOR ȘI ORADEA. (Pag. 5-a)

Guvernul Republicii Populare Române a hotărât să stabilească relații diplomatice cu Republica Democrată Vietnameză

Ministrului Afacerilor Externe al Republicii Democratice Vietnameză Domnul HUANG MING GIAM
La 28 Ianuarie 1950 Guvernul Republicii Populare Române a primit declarația din 14 Ianuarie 1950 a președintelui Ho Chi Minh, prin care propune stabilirea de relații diplomatice cu orice guvern care respectă dreptul la egalitate, la suveranitate teritorială și națională a Vietnamului, în vederea asigurării păcii și a construirii democrației în întreaga lume.
Guvernul Republicii Populare Române a luat în considerație propunerea și a hotărât să stabilească relații diplomatice și să facă schimb de reprezentanți diplomatici între R.P.R. și Republica Democrată Vietnameză, care reprezintă astăzi majoritatea covârșitoare a populației țării.
Din însărcinarea Guvernului R.P.R. Ministrul de Afaceri Externe al R.P.R. ANA PAUKER
3 Februarie 1950

Actualități din U. R. S. S.

In cinstea alegerilor pentru Sovietul Suprem al U. R. S. S.

Pregătirile pentru alegerile de deputați în Sovietul Suprem al U.R.S.S. continuă să se desfășoare sub semnul avântului din ce în ce mai puternic al întrecerii socialiste în toate ramurile de activitate din Uniunea Sovietică.
Oamenii muncii dela orașe și sate, muncitorii, intelectuali și colaboratorii întregii zărua alegerilor pentru Sovietul Suprem ca pe o mare sărbătoare națională, luându-și angajamente în munca lor de zi cu zi.
În cinstea zilei când îi vor alege pe cei mai buni dintre tovarășii lor ca să-i reprezinte în Sovietul Suprem al U.R.S.S. mulți dintre ei au și obținut rezultate minunate în muncă. Exemplul lor este urmat acum de colective întregi.

SATUL PROCUDSCOE SE PREGĂTESTE PENTRU ZIUA ALEGERILOR

În toate satele din Uniunea Sovietică se fac pregătiri intense pentru această mare sărbătoare națională a poporului sovietic — ziua alegerilor în Sovietul Suprem.

O ECHIPĂ STAHANOVISTA ÎN CINSTEA ALEGERILOR

Mecanicii stahanoviști dela depoul de locomotive din Alma-Ata au alcătuit în cinstea alegerilor pentru Sovietul Suprem o echipă cu poartă numele de „Sovietul Suprem al U.R.S.S.”

Această brigadă și-a luat angajamentul să ridice viteza de parcurs a trenurilor, economisind în același timp combustibil.

Primele rezultate frumoase au fost obținute de mecanicul I. Homenco, care a reușit să parcurgă cu locomotiva sa, în medie, câte 600 km. în 24 de ore, economisind totodată o mare cantitate de combustibil. Ministerul Comunicațiilor a acordat locomotivei „I. Homenco titlul de cea mai bună locomotivă din regiune.

După pilda lui Homenco, mecanicii Petrov, Parsin și Podsevalov au început și ei să depășească zilnic norma de parcurs cu 150-200 km.

INCĂ O NORMĂ ANUALĂ PÂNĂ LA 12 MARTIE 1950

Cosmopolistul Alexei Vinnic, sudor electric la uzina „Ca-

La luptă pentru pace!

Cum muncesc pentru apărarea păcii agitatorii de partid din comuna Mintiul-Gherlei, județul Someș

În comuna Mintiul-Gherlei, jud. Someș, organizația de partid a mobilizat un număr de 20 de agitatori dându-i-se fiecăruia câte un sector de 20 de case pentru muncă de lămurire. La sedințele agitatorilor de partid se citește „Carnetul Agitatorului” precum și ziarul „Scântea”. De curând agitatorii au mers din casă în casă lămurind pe țărânii muncitori asupra sarcinilor lor în lupta pentru pace, arătându-le succesele lagărului păcii, vorbindu-le de poftele de coto-pire ale ațătorilor la noui războaie, imperialiștilor anglo-americani. Agitatorii de partid duc lupta pentru pace și în cadrul celor 17 cercuri de lectură ce-au luat ființă în sat. Aici ei citeșc țărânilor muncitori broșuri și ziare. Astfel în ultimul timp s'au citit broșurile: „10 întrebări și zece răspunsuri”, „Ce am văzut în U.R.S.S.” și „Lupta pentru pace, sarcină centrală a Partidului nostru”. Agitatorii mai folosesc în lupta pentru pace intruniri-urile și seriile culturale organizate de Căminul Cultural din sat.
Mureșan T. Podariu coresp.

Femeile muncitoare din județul Râmnicu Sărat și-au exprimat hotărârea fermă de a lupta pentru apărarea păcii

RAMNICU SĂRAT. — Zilele trecute a avut loc în sala „Dr. Aronescu” din Râmnicu Sărat o sedință cu activul județean U.F.D.R., sedință desfășurată sub semnul luptei pentru pace.
Au participat numeroși delegați de muncitoare din întreprinderile și instituțiile din oraș cât și activiști U.F.D.R. din satele județului.
După alegerea prezidiului activ, tovarășa Roman, membră în Comitetul Central U.F.D.R., a vorbit despre hotărârea sedinței Consiliului F.D.I.F. ce s'a ținut la Moscova și ale Conferinței femeilor din Asia.
Vorbitoarea a arătat marea însemnătate a acestor conferințe în lupta pentru cauza păcii și a progresului. Participantele la conferințe și-au arătat hotărârea dărză de a lupta pentru a nu mai încetă să se repete un nou măcel, muncind din toate puterile pentru apărarea bunului cel mai de preț al popoarelor — pacea.
— „Imi iau angajamentul să întăresc munca de organizare a femeilor în cartier — a spus tovarășa Ionel Elena, responsabilă unui grup de citit dintr-un cartier al orașului — să întăresc cât mai multe femei să participe la grupele de citit în colectiv pentru ridicarea nivelului lor politic și cultural, să le arăt că cea dintâi îndatorire a femeilor, o mamelor și soțiilor e lupta pentru pace”.
Tovarășă Păuna Vlad și-a

Numeroase femei din Odorhei își spun cuvântul hotărât pentru apărarea păcii

La meetingurile organizate în județ de organizația județeană U.F.D.R. Odorhei au participat numeroase femei, care au ținut să-și spună cuvântul hotărât pentru apărarea păcii.
Tot la Prad, văduva lui Keintzel Rudolf a spus: „Sunt bătrână, am 60 de ani, dar alături de cei patru copii și șase nepoti ai mei voi lupta și eu pentru pace”.
Menyhart Maria, din Să-

luc angajamentul să mobilizeze la cursurile de alfabetizare cât mai mulți neștitori de carte și să lămurască țărâncile sărace și mijloace să participe la grupele de citit pentru a-și ridica nivelul politic și cultural.
Și-au mai luat angajamente numeroase alte tovarășe, care și-au exprimat hotărârea de a demasca fără cruțare pe toți dușmanii răspânditori de șovonuri și pe cei care caută să împiedice făurirea unei vieți libere și fericite a poporului muncitor.
F. Enache coresp.

Minerii dela Petrila au obținut în luna Ianuarie cea mai mare producție de când există această mină

PETROȘANI, 3 (prin telefon dela trimisul nostru). — Minerii dela Petrila au încheiat prima lună a anului cu o depășire a programului de producție lunar cu 2,5%. Ei au realizat astfel cea mai ridicată producție de când există această mină. Muncind cu elan în cadrul întrecerii socialiste, minerii dela Petrila obțin zi

de zi noi succese în muncă dând tot mai mult cărbune pentru a contribui la întărirea Patriei, la întărirea frontului păcii.

Constătuire la uzinele „Republica” despre metoda sovietică de prelucrare rapidă a metalelor

Eri după amiază a avut loc la uzinele „Republica” o constătuire organizată de ziarul „Viața Sindicală” în colaborare cu Ministerul Metalurgiei Prelucrătoare și Uniunea Metal-Chimică, cu subiectul „Metoda rapidă de prelucrare a metalelor”.
Au luat parte strungari din numeroase întreprinderi din țară. Strungarii Aurel Bivolan dela uzinele „Republica” a vorbit despre felul cum a aplicat metoda de prelucrare rapidă a metalelor a cosmopolistului Bortkevici.

Tânărul Marinescu Constantin dela „Timpuiri Noi” a vorbit despre aplicarea aceleiași metode la strunjirea fontei.
A urmat apoi o demonstrație practică a celor doi strungari urmăriți cu deosebire interes de toți muncitorii,

Maistrul sonda Costache Alexandru salvează cu riscul vieții sonda 36 a schelei „Muntenia”-Băicoi

BAICOI (prin telefon dela trimisul nostru). — Miercuri 1 Februarie... La sonda 36, a schelei „Muntenia” Băicoi, cutitul de deparafinare întepenește pe tubing. Aceasta ar fi dus la infundarea tubingului, la scoaterea sondei pentru mult timp din producție.
Sonda era în plină erupție, nu se putea apropia nimeni de turlă. Prin capul de erupție puterice, împingând cu stropi mari pe o rază de 4-5 metri zăpada albă, sonda erupea cu cutitul de deparafinare întepenit pe tubing. Au așteptat muncitorii ore în șir, doar-doar o înceta erupția. Atunci cutitul s'ar fi putut desprinde ușor. Dar erupția continua până tot mai puternic. Titeiul se adunase baltă în jurul sondei. Era nevoie de intervenție urgentă.
Echipa maistrului sonda Costache Alexandru a fost chemată în grabă. Maistrul sonda a văzut lîmpede ce avea de făcut. Singura cale pentru a salva sonda era să se urce în vârful turlei, să potrivească sârma pe scripete și să extragă cutitul de pe tubingul sondei în plină erupție. A cumpănit situația. Nul deloc ușor să lucrezi în ploaia deasă de titei, care se revărsa fără încetare pe schelăria sondei și pe barăcile din jur. Era ger strașnic. Acolo sus, orice neatenție punea în pri-

mejdie viață. Dintr'un moment într'altul omul de sus putea fi asvârțit de presiune, cu șuvoiul de păcură.
Costache Alexandru s'a gândit la toate acestea, dar în același timp parcă vedea și ce s'ar întâmpla dacă el n'ar interveni. Sonda ar înceta să producă și asta tocmai acum când sute și sute de sonde părăsesc și scoase din producție sunt chemate din nou la viață; tocmai acum când petroliștii trebuie să lupte din răsputeri pentru a face față cu cinste sarcinilor de a da Patriei cu 32,5% mai mult titei decât în anul trecut. Fiecare zi pierdută însemnă irosirea a vagoane întregi de titei și asta tocmai acum când fiecărui ton de titei smuls din adâncul pământului contribuie la întărirea Patriei noastre scumpe, la apărarea păcii.

Erupția sondei era din ce în ce mai puternică... Trebuia luată o hotărâre imediată. Costache Alexandru este membru de partid. El știe că datorită comunistilor este de a fi în fruntea luptei întregului popor, pentru făurirea unei vieți mai bune, pentru apărarea păcii. Într'o clipă a prins fierul rece al primii trepte. Ii ploua cu păcură. Sonda trebuia însă salvată. A ajuns cu multă trudă în vârful sondei, la geamblac. Mergea greu. Păcura și gazele aproape îl

mejdie viață. Dintr'un moment într'altul omul de sus putea fi asvârțit de presiune, cu șuvoiul de păcură.
Costache Alexandru s'a gândit la toate acestea, dar în același timp parcă vedea și ce s'ar întâmpla dacă el n'ar interveni. Sonda ar înceta să producă și asta tocmai acum când sute și sute de sonde părăsesc și scoase din producție sunt chemate din nou la viață; tocmai acum când petroliștii trebuie să lupte din răsputeri pentru a face față cu cinste sarcinilor de a da Patriei cu 32,5% mai mult titei decât în anul trecut. Fiecare zi pierdută însemnă irosirea a vagoane întregi de titei și asta tocmai acum când fiecărui ton de titei smuls din adâncul pământului contribuie la întărirea Patriei noastre scumpe, la apărarea păcii.

Negru, din cap până în picioare maistrul sonda Costache Alexandru a coborât între tovarășii lui. Titeiul îl pătrunsese până stranic, dar inima, ochii, toată ființa lui ardea cuprinsă de o adâncă bucurie. Intervenția reușise.
A doua zi maistrul sonda Costache Alexandru a povestit tovarășilor săi de muncă tot ce a gândit ei în clipa când s'a avântat sub ploaia de titei ca să salveze sonda nr. 36. Le-a vorbit despre cei 5 copii ai săi, despre bucuria de a munci în țara aceasta nouă. Le-a vorbit despre îndemnul Partidului de a munci și lupta pentru întărirea Patriei noastre scumpe, pentru apărarea păcii, împotriva ațătorilor la război.
Sonda nr. 36 nu a fost scoasă din producție datorită actului de eroism al tovarășului Costache Alexandru.
„Mat mult pentru Patrie, pentru pace!” Acesta s'a fie gândul care s'a însuflețea în muncă pe toți muncitorii și tehnicienii petroliști.

In regiunea Buzăului - transportul lemnului din pădure trebuie intensificat

Str lung de căruțe, trase de boi, încărcate vârf cu lemne de foc, coboară în fiecare zi de la Gura Siriuului, în gară la Nehoiș.

Aici, ca și la exploatarea forestieră din județul Buzău de la Cislău și Vernești, transportul materialului lemnos din pădure la gară a devenit în ultimele zile mai intens.

Numărul atelelor a sporit zilnic. La Cislău, de pildă, în ziua de 26 Ianuarie se aflau la transportul lemnului 243 căruțe, pe când înainte numai 100; iar în comuna Măjeș, în ziua de 27 Ianuarie au venit să transporte lemne 40 de căruțe, în loc de 30 câte erau programate.

Sprejinit de Comitetul de Partid județean Buzău, Comitetul Provizoriu județean a reușit ca, în ultima vreme, să mobilizeze la căruțul lemnului un număr din ce în ce mai mare de țărani muncitori.

MUNCA A FOST PLANIFICATĂ

Impreună cu IPEEL local s'a alcătuit un plan de transport, fixându-se cantitățile ce trebuiesc transportate zilnic și atelele necesare, pe exploatare.

Acest plan a fost defalcat apoi pentru fiecare comună din apropierea exploatarelor. La rândul lor Comitetele Provizorii din plaiși și comune urmează să le difuzeze printre cărașii locali și să fixeze pentru fiecare atelă în parte zilele de transport și cantitatea de transportat.

În afară de aceasta, Comitetul Provizoriu județean a reușit, cu sprijinul întreprinderilor din localitate, să pună la dispoziția exploatarelor un număr important de autocamioane.

În comuna Siriu, unitatea IPEEL-Nehoiș a pus la dispoziția cărașilor locuri de odihnă și adăposturi pentru vite. În drumul lor, cărașii se pot opri pentru a lua masa dimineața, la prânz și seara la cantina de curând înființată.

La capătul satului, ca și în gară la Nehoiș, funcționază fără întrerupere ateliere unde se potocesc vitele cărașilor. S'au adus caiele necesare și fierul pentru potcoave. Iar la locurile de încărcare, în pădure, s'a asigurat personalul necesar, care să aplice lemnele și să ajute la încărcarea căruțelor.

Aceste măsuri, care s'au pus în aplicare la alte unități, au contribuit deasemenea la îmbunătățirea și activarea transporturilor din păduri.

LIPSURI CE TREBUESC ÎNLĂTURATE

Dar, cu toate că pe zi ce trece cantitatea de lemne transportată sporește, iar numărul atelelor este în creștere, planul de transport nu este încă realizat pe deplin.

O serie de lipsuri în munca unor Comitate Provizorii de plaiși și din comune, ca și lipsurile în activitatea unităților IPEEL, fac ca multe din mijloacele de transport existente să stea încă nefolosite.

În multe comune cărașii

Țărani muncitori, străngeți și păstrați zăpada pe ogoare!

Zăpada căzută în ultimele zile este o adevărată binefacere pentru ogoare. Deaceia s'au întreprins toate mijloacele pentru a strânge și păstra zăpada pe câmp.

Lată unele din aceste mijloace:

STRĂNGEREA ZAPEZII ÎN VALURI SAU GRAMEZI

STRĂNGEREA ZAPEZII ÎN VALURI SAU GRAMEZI se face pe vreme de ploaie, când stratul de zăpadă este cel puțin de 10-15 cm. Valurile de zăpadă se așează în rânduri întrerupte, la distanță de 10-20 m., cu fața contra vânturilor. În locul valurilor se pot strânge gramezi de zăpadă de 1 m. înălțime. Grămezile se așează însă așa fel, ca să nu stea una în șantele alteia.

AȘEZAREA SNOPILORE DE PAIE

AȘEZAREA SNOPILORE DE PAIE. Între snopii așezați pe rând să fie o distanță de 1,5 până la 2 m. Paiele să nu aibă însă ouă de insecte care pot dăuna mai târziu dezvoltării culturilor.

BRĂZDAREA ZAPEZII

BRĂZDAREA ZAPEZII. Cel mai simplu plug de zăpadă îl facem din două scânduri groase fixate între ele în așa fel ca să formeze un unghi (colțar). Vârful plugului este prevăzut cu fier și o verigă. Brăzdarea zapezii se face într-o zi liniștită, mal caldă, când stratul de zăpadă este mai mare de 10 cm. Brazele se fac în curmezișul bății vântului, și se pot realiza de două, trei ori pe iarnă. Nu trebuie să se facă aratul

Chiaburii să nu fie socotiți mijlocași

Rezoluția ședinței plene a C.C. al P.M.R. din 3-5 Martie 1949 ne învață că, în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, noi trebuie să ne sprijinim pe țărănimea săracă, să strângem alianța cu țărănimea mijlocașă și să ducem neîntrerupt lupta împotriva chiaburimii. Aceasta înseamnă că clasa muncitoare, care forță conducătoare în lupta pentru construirea socialismului, își are ca aliați nu întreaga țărănime, ci numai o parte a ei, țărănimea săracă și mijlocașă. Cu chiaburii, cămătarii, speculanții, nu poate fi înțelegere; împotriva lor trebuie să ducem neîntrerupt luptă dărză de îngrădire.

EXPLOATATORII N'AU CE CĂUTA ÎN RÂNDUL MIJLOCAȘILOR

Alexandru Iordache Concita din Teșu-Tecuci are 8 hectare de pământ, casă, boi și vacă. După pământ s'ar părea că-i mijlocaș. Și chiar este socotit mijlocaș Alexandru Concita.

Dar mijlocașul e om muncitor, care lucrează singur pământul, nu exploatează pe altul. Ce fel de mijlocaș este însă Alexandru Concita?

Pe vremea a fost primar. Jefeia văduvele de pensii. Rechițiunea atelele țărănilor muncitori și aș luca pământul său. I-a vlaguit o vreme pe copii lui Ion Bălan. Numai pe muncă. Frații Vasile Aurel și Ileana Dobre l-au muncit pe nimic. Și pe Ion Serea l-a înșelat acest Alexandru Iordache Concita. Lui Niculae V. Dobre i-a plătit ziua de lucru doar cu un kilogram de lante. Într'un rând, Alexandru Concita nu avea oameni pentru prașile, căci fiecare avea de lucru la ogoare lui. Rămăsese în sat numai Ion V. Dobre, bolnav. N'a ținut Concita seama de boala săracului, ci l'a luat cu forță din casă și l'a dus la prașile. De aici i

Un curs pentru agitatorii de partid și șapte cercuri de lectură în comuna Ciuperceni Noi județul Dolj

La Ciuperceni Noi, jud. Dolj, a luat ființă în cursul lunii trecute un curs seral pentru agitatorii de partid. În predarea lecțiilor și la seminarul au fost mobilizați membrii de partid cu nivelul politic mai ridicat.

În această comună au luat ființă 7 cercuri de lectură, fiecare cuprinzând peste 20 de țărani săraci și mijlocași, bărbați și femei. În aceste cercuri se

Programul postului de radio Moscova în limba română

Postul de Radio Moscova emite zilnic programe vorbite în limba română. Emisiunile pot fi ascultate la următoarele ore:

Orele 12.30 - 12.44	iar Lunea și Joia la orele 12.30 - 12.59 pe lungimile de undă scurtă de 19.53; 25.21; 30.9; 31.06.
Orele 19.00 - 19.29	pe lungimile de undă scurtă de 30.9; 31.06 și 41.04.
" " 20.30 - 20.59	pe lungimile de undă scurtă de 30.9; 41.04; 41.58; și undă medie pe 377.4 metri.
" " 22.30 - 22.59	pe lungimile de undă scurtă de 30.9; 41.04 și 41.58.
" " 23.00 - 23.30	în fiecare Duminică și Luni pe lungimile de 41.21; 41.87; 41.58 și undă lungă pe 1111 metri.

LA UNITATEA IPEEL-NEHOIȘ MIJLOACELE DE TRANSPORT NU SUNT FOLOSITE PE DEPLIN

În afară de transportul cu căruțele, la îndemâna exploatarelor forestiere se găsește căi ferate forestiere, funcționare, autocamioane.

Acum, în această perioadă, când campania pentru transportul lemnului de la pădure la gară este în toi, folosirea la maximum a mijloacelor de transport existente trebuie să fie o preocupare de căpetenie.

La unitatea Nehoiș însă, există serioase deficiențe atât la căile ferate forestiere cât și la folosirea autocamioanelor.

Deunăzi, în stația Vărlam, unde calea ferată forestieră se bifurcă și de unde o linie urmează cursul pârâului Băscă Mare și calea cursul pârâului Băscă Mică, se aflau șase potcoave, uitate acolo pe o linie moartă, de mai bine de patru zile.

În acest timp, sus - la

TRANSPORTUL MATERIALEI LEMNOSĂ LA GĂRI TREBUE ÎNTENSIFICAT

Tempul favorabil pentru scosul lemnului din pădure și transportul lor la gară este scurt. La sfârșitul lunii Martie, odată cu încălzirea verii, cu venirea ploilor, drumurile în pădure devin impracticabile.

Tot atunci începe campania agricolă de primăvară, când atelele trebuiesc folosite la munca câmpului.

Deaceia, în această perioadă trebuiesc sporite eforturile pentru intensificarea transporturilor de la pădure la gară. Planul de transport trebuie integral îndeplinit, căci de realizarea lui depinde în bună măsură îndeplinirea sarcinilor industriei forestiere pe 1950 și aprovizionarea cu lemne de foc a populației muncitoare dela orașe și din centrele industriale.

Pentru reușita acestei importante acțiuni, Comitetele Provizorii de plaiși și din comune, sprijinite de organizațiile de Partid, trebuie să și îmbunătățească munca de mobilizare a cărașilor. Ele trebuie să execute cât mai bine planul de transport ce le-a fost indicat.

R. Florin

RADIO - Duminică 5 Februarie 1950

RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI I - 7.00: Radio Jurnal, 7.15: Din cele mai populare cântece românești, 7.20: Revista Presei, 7.45: Buletinul de știri în limba rusă, 7.55: Cântecul de întrecere, 8.00: Citirea articolului de fond din ziarul "Scanteia", 8.10: Pagini instrumentale în interpretarea maestrilor artei sovietice, 8.30: Ora copiilor, 10.00: Emisiune pentru pionieri, 10.30: Compoziții noi, 10.50: Transmisiile dela Ateneul Republicii Populare Române: Concertul simfonic al orchestrei Filarmoniilor de Stat, dirijor Georg Georgescu, 13.00: Muzică cerută de ascultători, 13.40: Cântecul compozitorilor noștri, 14.00: Radio Jurnal, 14.15: Orchestra Comitetului de Radio, 14.45: Ora veselă de N. Stroe, 15.10: Ora satului: Taraful Ștefan Stănescu-Românești, 17.50: Varietăți sovietice, 19.35: Universitatea Radio: Lupta lui Lenin și Stalin pentru creșterea bazelor organizatorice ale partidului revoluționar al proletariatului conf. N. Goldberger, 19.45: Compoziții și interpretări frumose ai muzicii românești, 20.15: Concert de muzică populară, 20.45: Fragmente simfonice din opera lui Rodion, 21.00: Comentariu evenimentelor externe, 21.30: Muzică variată românească și sovietică, 22.25: Buletinul de știri în limba rusă, 23.30: Radio Jurnal, RADIO BUCUREȘTI I - 16.30: Muzică populară: "Muzică chineză", RADIO ROMANIA - 16.30: Emisiune în limba maghiară, RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREȘTI I ȘI RADIO BUCUREȘTI II - 22.00: Radio Jurnal, RADIO BUCUREȘTI II - 7.00: Jocuri populare românești, 7.45: Cântecul ale compozitorilor sovietici, 10.25: Cântecul ale popoarelor din țările cu democrație populară, 11.30: Ansamblul de muzică populară românească, 20.00-23.00: Postul pe 32.4 m., Postul pe Unda scurtă pe 25 m. și Radio România Liberă pe 48.3 m., emit pentru străinătate.

Ședința Ministerului Invățământului Public cu șefii secțiilor de Invățământ și Cultură de pe lângă Comitetetele Provizorii

Vineri 3 Februarie dimineața s'a deschis în Capitală ședința Ministerului Invățământului Public cu șefii Secțiilor de Invățământ și Cultură de pe lângă Comitetetele Provizorii.

Au luat parte: Șef. N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, Florica Mezinescu, ministru adjunct, consilierii ministeriali și directorii ai Ministerului, Inspectorii generali, inspectorii, precum și reprezentanții ai organizațiilor de masă.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de tov. Florica Mezinescu, care a salutat conferința în numele Ministerului Invățământului Public.

A vorbit apoi tov. N. Popescu-Doreanu, care a făcut o amplă analiză a rezultatelor obținute pe tărâmul învățământului în anul 1949.

Vorbind despre sarcinile pe anul 1950, tov. N. Popescu-Doreanu a subliniat că planul pre-

vede sporirea numărului de cămine și grădinițe pentru copiii de vârstă preșcolară precum și mărirea numărului de clase în școlile pedagogice de educatoare. Planul învățământului public pe anul 1950 prevede deasemenea continuarea în școala elementară a tururilor copiilor de vârstă școlară ca și a celor care n'au fost până acum școlarizați. Anul acesta vor învăța carte 700.000 de analazi tehnice cuprinși în învățământul mediu. O mare atenție trebuie să se dea pregătirii de cadre tehnice necesare ramurilor de bază ale economiei. În același timp planul prevede creșterea numărului de elevi în școlile pedagogice, pentru a se asigura numărul necesar de învățători, ca și în licee, cu scopul de a se pregăti candidații pentru învățământul superior.

Anul acesta numărul burselor va crește cu 30 la sută.

Pentru realizarea Planului, organele Ministerului și șefii secțiilor de Invățământ și Cultură trebuie să lucreze în strânsă colaborare cu organizațiile U.T.M., pentru mobilizarea elevilor la învățătură.

Ministrul Invățământului Public a încheiat arătând că muncind cu elan, sub conducerea Partidului de Invățământ și Cultură și având mereu în față experiența Uniunii Sovietice, sarcinile pe anul 1950 vor putea fi duse la îndeplinire cu succes.

A vorbit apoi tov. Tatiana Bulan, consilier ministerial la Ministerul Invățământului Public, care a arătat pe larg sarcinile ce revin secțiilor de Invățământ și Cultură pentru punerea în practică a prevederilor Planului.

Șefii secțiilor de Invățământ și Cultură au pus apoi o serie de întrebări în legătură cu problemele ridicate.

RECENZIE

Pentru pace trainică, pentru democrație populară!

Nr. 5 (65)

el a demisionat din postul de secretar general, și-a încetat, în mod arbitrar, activitatea în conducerea partidului, adică a dezerat din partid, și a organizat pe față un partid propriu fracționat antipartinic, asigurându-și o serie de „posturi de comandă”.

Lupta deschisă și hotărâtă împotriva centrului fracționist al lui Furubot, serie atotul, este principala condiție existenței în viitor a partidului.

Mai departe, Emil Lövlén scrie:

„Gruparea antipartinică a lui Furubot este, din punct de vedere ideologic și politic, înrudită cu ideologia clicii antipartinică a lui Tito. Activitatea bandei titoiste, a acesti agenți și spioni ai imperialiștilor americani, se resimte și în Partidul Comunist Norvegian. Astfel, de pildă, agenția lui Tito din Norvegia trimite organizațiilor în care el este agent și șef, material informativ despre lupta împotriva Biroului Informativ al partidului comunist. Toți acei care au creat și vederile politice ale lui Furubot sunt un fel de nomen intransigent, se con-

Informații

A.R.L.U.S. Filială București anunță, pentru Sâmbătă 4 Februarie, a. c. orele 18 la Casa de Cultură a Filialei din Calea Victoriei Nr. 42 (Pasajul Comedia) conferința tov. Mihai Pascal dela Teatrul Armatei despre: „MILICE FORME TEATRALE ÎN U.R.S.S.”. Va urma un film sovietic.

A.R.L.U.S. - Filială București și Subfiliala II Februarie, pentru Duminică 5 Februarie, orele 17, la Casa de Cultură a Filialei din Calea Victoriei No. 42 un recital de dans.

Își vor da concursul artiștii ai Operei de Stat și ai Teatrului Armatei.

drumul către el - lată însușirile distincte ale luptătorilor revoluționari educați de partidele marxiste pe baza criticii și autocriticii”.

Tot în prima pagină ziarul publică un grupaj de informații sub titlul comun: „Mișcarea pentru pace crește și se înlățește”. În nota introductivă a redacției se vorbește în special despre faptul că partizanii păcii încep să înțeleagă tot mai bine că nu creșterea și puterea să pună războiul în război, care au întrecut măsura. Pentru imperialiștii anglo-americani aceste acțiuni practice reprezintă o stăncă de care se pot sărăma toate aventurile lor. Pentru partizanii păcii acțiunile practice constituie principala metodă de luptă împotriva politicii de afăra a războiului.

Ziarul publică articolul „Succesele industriei cehoslovace în primul an al planului cincinal” de A. Climent, membru al Prezidiului C.C. al Partidului Comunist Cehoslovac. Bazându-se pe cifre deosebit de convingătoare, autorul prezintă succesele industriei cehoslovace în primul an al planului cincinal. Industria s'a îndeplinit sarcina cu 102.8%, toate ramurile industriale, cu excepția industriei sticlei și hârtiei, au depășit prevederile planului.

Articolul subliniază, ca un succes important, creșterea intensă a industriei țecă. Așa de pildă, producția mijloacelor de producție depășește cu 45% producția mijloacelor de consum. Evident, că aceasta asigură creșterea și ridicarea nivelului tehnice al industriei, crează condițiile pentru îndeplinirea mărețelor sarcini ale construcției social-

a știut că și Tito a fost agentul aceluiași serviciu de spionaj, încă de pe când slujise în armata austriacă.

În încheiere, Dolores Ibrurri scrie:

„Este cunoscut interesul a țărănilor la război pentru Spania, ca viitoare bază a agresiunii. Dar și a tuturor adversarilor democrației și a tuturor oamenilor minci, este de a împiedica pe hitoiști să-și ducă activitatea lor criminală în rândurile Spaniolilor.

Cât despre guvernul republican, care este departe de cerul de pământ de sentimentele și starea de spirit a poporului spaniol ce luptă înarmat în țară, acest guvern care socotește că poate să desconsidere nepedepesit sentimentele poporului, nu are altă alternativă, decât să se vorbească cu desbușcătorul partizanilor iugoslavi. În același timp, postul de radio franchist afirma zilnic că Tito care „luptă” în Iugoslavia nu este veritabilul Tito, deoarece Iosip Broz Tito cel adevărat care ar fi murit a fost naționalist și antisovietic, și ca atare n'ar fi putut să lupte activ împotriva fascismului german.

De ce postul de radio franchist insistă zilnic asupra faptului că identitatea lui Tito este falsă?

Întreabă autorea articolului. Răspunsul la această întrebare a fost dat în rezoluțiile Biroului Informativ al partidelor comuniste și în materialul procesului împotriva spionilor și provocatorilor din Ungaria, care au smuls masca lui Tito și a bandei lui.

În acest articol se mai stabilește faptul important că Franco, care, la începutul carierei sale, trăia în Africa, a fost agent al serviciului de spionaj german,

treagă ca trădătorii ai democrației și socialismului, ca agenți mărgaivi ai reacțiunii imperialiste”.

Ziarul publică articolul redacțional „Imperialiștii din U.S.A. folosesc clica lui Tito pentru activitatea de spionaj în Asia” în care se arată că, conform direcțiilor departamentului de stat al U.S.A., banda lui Tito organizează în India un centru de spionaj și diversivitate pentru descompunerea și subminarea mișcării naționale de eliberare în țările din Asia.

Principala activitate a acestui centru titoist anglo-american de spionaj și diversivitate urmărește infiltrarea agenților săi în partidele comuniste din India, Vietnam, Malaya, Indonezia, Japonia și din alte țări.

Acest centru va duce o propagandă anticomunistă și antisovietică, va recruta pe cei care sovăiesc și pe trădătorii și va încerca să submineze, în rândurile partidelor comuniste și ale clasei muncitoare, tradițiile trainice ale internaționalismului proletar.

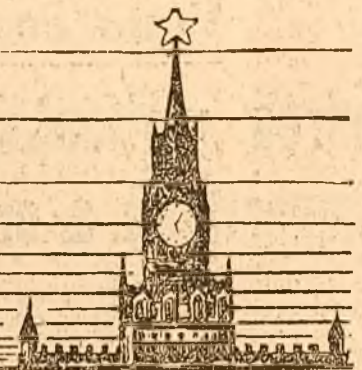
Centrul fascist iugoslav care urmează să fie creat în India va încerca să propage într-o formă mascată ideologia fascistă.

În acest număr mai sunt publicate articolele: „În Școala Centrală a Partidului Muncitoresc Unit Polonez” de C. Rudzinski și „Scamatoriile electorale ale sardaniilor Iaburisti” de J. Smith. La rubrica „Critică și bibliografie”, ziarul publică o recenzie amplă a lui N. Gan asupra cărții împotriva planurilor țărănilor la război imperialist, care s'a putut corectarea cu demnitate Republica, punând capăt compromisiilor și legăturilor rusinoase cu indivizii de țeară camarile titoiste. [Intul] la stălpul înfalmit de opina publică democrației din lumea în-

DIN TARA SOCIALISMULUI

COLHOZUL IN TIMPUL IERNII

Pregătirea semintelor și iarovizarea grânelor

Colhozul „Calea Socialismului” din Cuban e în mare fierbere. În grajduri, pe câmp, în hambare, în atelierul de fierărie, pretutindeni, e mișcare, viață. Cel mai preocupat dintre toți pare însă electricianul Topcevic. Pretutindeni în sat se cere curent electric pentru lumină, pentru acționarea pompei de apă, pentru gaterul de cherestea, pentru trioarele și sitele mecanice cu care se curăță grânele, pentru aparatele electrice de muls, pentru fărâmițarea de turte, pentru morsa de crupe și alte diferite motoare și motorașe din colhoz, în număr de aproape 80.

Dincolo de grajdul vacilor se află hambarele în care se păstrează sămânța pentru culturile de primăvară. Aici, munca e în toi. Văjio trioarele curățind grânele, iar prin sitele mecanice speciale se cerne sămânța de trifoi, curățind-o de sămânța buruienilor păgubitoare. Agronomul Kliușco și ajutoarele sale Valea Sulga și Elena Lisunova iau mereu probe din semintele tuturor culturilor, încercându-le puterea de încolțire. Sunt alese și păstrate pentru însămânțări numai semintele care dau cele mai bune rezultate la încercările de încolțire. Ele sunt atât de bine alese că la fiecare sută de boabe de grâu încolțesc 96 sau 98, ba câteodată chiar sută la sută. Totodată se fac și pregătiri pentru iarovizarea grânelor. Se iarovizează atât grânele de toamnă cât și cele de primăvară. Prin iarovizare, grăul de toamnă capătă însușirea de a da rod bun fiind însămânțat primăvară. Astfel nu mai e nevoie ca grăul să stea o iarnă întreaga în pământ, pus în primejdie de a îngheța, de a fi distrus de soareci și alți dușmani. Grăul iarovizat dă o recoltă cu 300—600 kg. mai mare la hectar decât cel însămânțat toamna. Cum se face iarovizarea? Cu 5—6 săptămâni înainte de începerea însă-

mănțării de primăvară, se ia cantitatea de grâu trebuitoare însămânțării. Se umezește cu apă și se așterne în poduri, în suri, sau în încăperi speciale, într'un strat gros de o palmă. Colhozicii au grijă ca în încăperile unde se iarovizează, temperatura să fie mereu de plus două—trei grade. Odată la două zile, grăul se întoarce cu lopata și se mai stropeste puțin. Aceasta, pentru ca să nu se încălzească și să fie peste tot la fel de umez. După 40—50 zile (durata depinde de varietatea grăului) sămânța iarovizată poate fi pusă în pământ. Odată cu venirea primăverii, spre sfârșitul timpului de iarovizare, temperatura aerului din acele încăperi crește, iar colhozicii răcoresc încăperile așternând pe jos zăpada sau gheață pisată, pe care o pregătesc din timp în becuri speciale.

Iarovizarea grânelor de primăvară se face în chip asemănător. Ea durează însă numai câteva zile (între 8-14 zile), iar temperatura din încăperile de iarovizare a grânelor de primăvară nu are voie să crească mai mult de zece grade. Iarovizarea grânelor de primăvară face ca acestea să încolțescă mai repede și să dea rod mai bogat.

Dacă vremea este destul de înaintată și bună pentru însămânțări, colhozicii nu mai așteaptă să treacă timpul prevăzut pentru iarovizarea grânelor de primăvară, căci orice zi de întârziere la însămânțare are urmări rele pentru recoltă.

Anul trecut, în colhozul „Calea Socialismului” au fost însămânțate cu grâu iarovizat 150 de ha.; în iarna aceasta însă se va însămânța o suprafață de cinci ori mai mare. Iar la anul, când vor fi gata toate construcțiile prevăzute în plan, colhozicii vor putea să iarovizeze o cantitate și mai mare de grâne și să însămânțeze întreaga suprafață numai cu grâu iarovizat.

Se fac socotelile în colhoz

În timpul iernii, în colhozuri au loc adunări speciale, în care conducerea colhozurilor dă socoteala întregului colectiv de felul în care a condus colhozul în anul ce s'a scurs. În același timp se prezintă și se analizează rezultatele obișnuite în muncă.

Cu un astfel de prilej, colhozicii din „Czad Tadjiștihan”, colhoz din raionul Vorosilovbad (Tadjiștihan), au aflat lucruri îmbucurătoare despre colhozul lor: recolta anului trecut fiind bogată, ei au primit pentru fiecare zi muncă câte 35 ruble și 5 kg. de grâu. Pentru zilele-

muncă lucrate în cursul anului trecut, familia colhoznicului Ismail Atabecov a primit 60 mii ruble și 8856 kg. grâu. Alte 50 familii din acest colhoz au primit câte 50 mii ruble și câte 6560 kg. grâu.

Veniturii mari au realizat și colhozicii a numeroase colhozuri din raioanele Micoianbad, Curgan-Tiube și Caganoviciabad. În general, în cursul anului trecut colhozicii din această regiune au câștigat de familie între 20 și 60 mii ruble în bani, între 2950 și 8.200 kg. grâu precum și numeroase alte produse agricole.

Cazahstanul construiește

Peste 30 de mii de colhoznici și muncitori ai sovhozurilor au întâmpinat anul 1950 în case noi. Pe locul unde altădată nu era decât întinsa regiune pustie, „stepea flămândă”, cu pământ arid și neroditor, astăzi în urma lucrărilor de irigație a deșertului se ridică numeroase sate noi, construite după proiectele arhitecților din orașele republicii. În afară de

casele de locuit, în decursul anului 1949 s'au construit numeroase școli, cluburi, biblioteci, săli de citit, laboratoare sătești, ateliere, etc.

Colhozurile din regiunile Djambulok, Caraganda și din Cahahstanul de Apus au depășit considerabil planul inițial de construcții, iar cele din Custanaisk au depășit planul construcțiilor de așezăminte culturale cu 500%.

A nins peste colhoz... Iarna, cu hlamida ei albă, strălucitoare, a intrat în drepturile ei. Dar munca în colhozuri n'a încetat. În lunile de iarnă colhozicii pregătesc pământul, îi asigură umezeala bogată pentru la primăvară, tratează semințele, repară mașinile... Câte și mai multe sunt de făcut! Rândurile de față încearcă să dea un tablou cât mai variat al colhozului în timpul iernii, cu preocupările și ocupațiile oamenilor lui, cu setea lor nestinsă de învățură, cu dragostea lor neajmurnită de muncă și de avuții obștești.

În ele, cititorule, vei pătrunde „tainele” recoltelor bogate ce se culeg de pe ogoarele colhoznice, din ele vei învăța cum să-ți îngrijești ogorul în lunile de iarnă, pentru a smulge naturii binefacerile cu care ea este de multe ori zgârcită.

Din neprețuit de bogata experiență a colhoznicilor sovietici învățați voi, tinere gospodării colective ale țării noastre, ce pașii cu încredere și sârguință pe drumul luminos spre belșug, deschis larg înaintea voastră de Partidul Muncitoresc Român, după pilda glorioasă a Partidului Bolșevic.

Și acum — haideți cu noi prin câteva colhozuri bogate ale întinsei Țări a Socialismului, printre oamenii ei harnici și entuziaști, printre mărețele lor realizări care îi apropie cu pași uriași de comunism.

La reținerea zăpezii

Mijea de ziua când săniile se avântă pline de viață și vece bună spre câmp. Șirul lor lung se pierde în ceața zorilor de iarnă. Felinarele electrice nu se stinseseră încă. De undeva, o armonică saltă o melodie care te face să joci fără voce. Cei din săniile în ritmul, mișcându-și sacadat umerii sau bălând cu înflăcărare din palme.

Alaiul trece pe lângă dâmbul cu mestecenii, înfrunziți prin culoare cu omătul. Ogoarele colhozului sunt pe aproape. Câțiva prind a chuii, alții le tin cu voce bună isonul. Se aude limpede în dinimeală vocea subțirică și melodioasă a Ecaterinei Puhova, ca un clinchet de cristăl:

Nu mai știm de exploatare
Ba uitărăm și de bici.
Satul nostru-i ca o floare:
Noi — suntem colhoznici!
Ihaaa! I-ha-ha!...

Chiuțul ei răsună în toată valea, întorcându-se înapoi cu ecoul prelung.

Grupuri, grupuri pornesc care încotro spre locul lor de muncă: Ecaterina Puhova și Maria Naumenco se îndreaptă fiecare spre lotul lor și se apucă să scoată gârdulețele îngropate în zăpadă, unul câte unul, mutându-le apoi cu zece-cincisprezece pași, pe unde vântul măturase zăpada.

Anul acesta e rândul meu Ecaterino! Sper că voi obține o recoltă mai mare ca a ta, spuse Maria răzând.

— Să te vedem, Maria, dar nu uita că de astă dată toți au ieșit cu mic și mare, să oprească zăpada pe loturile lor. Poate nu voi fi eu, dar poate că nu vei fi nici tu prima pe colhoz... În întrecere sunt mulți după cum vezi...

Deacum, câmpul e asigurat: noua zăpadă va fi oprită iarăși de gârdulețe. Zădarnic va încerca vântul s'o împrăștie.

Așa fac colhozicii de patru-cinci ori pe iarnă, până se întinde peste întreg câmpul.

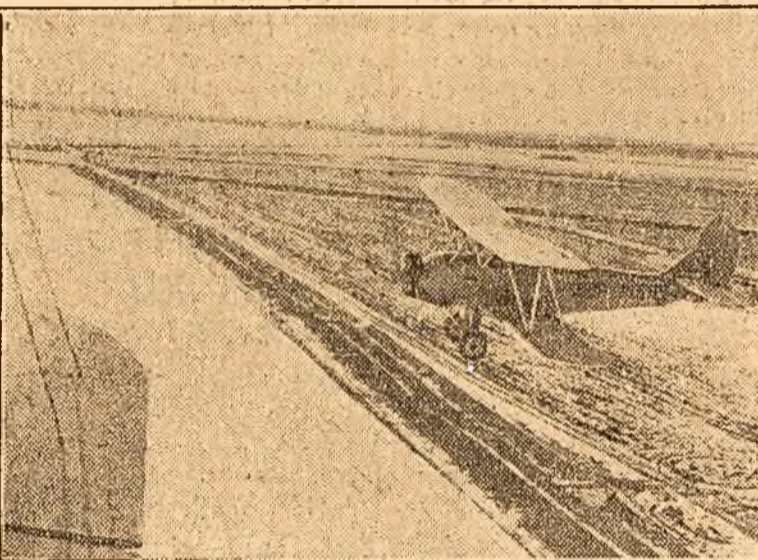
pul o pătură de omăt de jumătate de metru înălțime, ba chiar și mai mult. Spre primăvară, ogorul strânge a tăia umezeală din zăpada topită, încât culturile nu se mai tem de secetă.

Mai încolo, o brigadă așează grămezi-grămezi, luțeri uscați de floarea soarelui și crengi uscate. Copiii de școală se amestecă și ei printre cei vârstnici, imbinând joaca cu munca la câmp. Jucându-se de-a „asaltul cetății”, ei ridică fortărețe de zăpadă, fac șanțuri. Ba doi puști gălăgioși, invitați de grajdarul Kiril Chihlenco, s'au așezat chiar pe plugul de zăpadă tras de un cal voinic; bucuroși să se plimbe pe zăpada involburată, ei fac în același timp un serviciu real, apăsând cu greutatea lor plugul. Grămezile de zăpadă, șanțurile făcute cu plugul de zăpadă, grămezile de crengi și luțeri uscați, totul este aranjat astfel ca vântul să găsească cât mai multe opre-

liști în calea sa, ca zăpada cărată de el să rămână toată pe ogoare, pentru a spori la primăvară, la desghet, umezeala solului.

— Ehei, spune Ceahlenco, adresându-se câtorva tineri. Pe vremea lui taică-meu, iarna stăteam cu toții acasă, flămânzi și ca vai de capul nostru. Boerii și chiburii ne băgaseră în cap că iarna țărânul nu face nimic, din moși-strămoși! Auzi vorbă! Să nu faci nimic iarna „din moși-strămoși” când sunt atâtea de făcut ca grânele să rodească la vară mai cu spor! Numai ursul nu face nimic iarna, ci stă în bărlug și-și linge unghiile de foame... Ia'n te uita țărânul sovietic luptă cu zăpada, cu îngrășămintele. Și, bineînțeles că nu va fi fără rezultate: recolta va fi mai bogată, iar pentru fiecare din noi există undeva o steluță de Erou ai Muncii Socialiste. Totul e să știi s'o cucerești...

Aviația în sprijinul agriculturii

În vederea sporirii recoltelor, în U.R.S.S. se practică pe scară întinsă împrăștierea suplimentară de îngrășăminte minerale asupra culturilor de toamnă. Această împrăștiere se face la sfârșitul iernii odată cu topierea zăpezii. În câșteu: avioanele puse la dispoziția S. M. T.-urilor împrăștie îngrășămintele minerale asupra câmpurilor colhoznice

La ferma de vite din colhozul „Zorile”

Ferma de vite a colhozului „Zorile” din regiunea Bobruisk-Belorusia pare mai degrabă un cartier dintr'un oraș, decât dintr'un sat. Clădiri mari de piatră, bine tenuite, cu ferestre mari, luminoase, cu acoperișurile de țiglă, iată cum arată grajdurile de vite ale acestei ferme.

Femei și fete, toate îmbrăcate în halate albe, cu bonetică albă pe cap, ca la sanatoriu, trebăluiesc toată ziua în jurul vitelor.

Dacă ușa grajdului s'a deschis cumva cu zgomot, vacile își întorc cu toate capetele mari și privesc, parcă mirate, spre oaspeții care au îndrăznit să le tulbure liniștea cu care sunt obișnuite.

Hrana ce li se dă este excepțională: fân și paie uscate

capătă oricât, cartofi sau sfeclă, cântărite crude, câte 15—20 kg., furaje murate — 20 kg., turte 4—6 kg., sare 25 grame, iată rația pentru o zi de iarnă a unei vaci din această fermă. E drept, aceste vaci de rasă mănâncă cât 3 vaci obișnuite; în schimb dau lapte cât 4—5 vaci. În felul acesta, iarna, producția lor se menține ridicată. Ele dau și acum câte 15—20 litri lapte pe zi. Bineînțeles că aceasta se datorește, în primul rând, hranei. Nu degeaba se spune că „laptele vacii pe limbă se face”. Iată de pildă, vaca „Vanna”, în decursul anului trecut a dat 8200 litri lapte; vaca „Ruleta” a dat 8020 litri lapte, vaca „Strela” care este acum în a doua perioadă de

lactație, a dat anul trecut 8400 litri lapte, iar vaca „Katiia” a dat în decurs de 9 lactații 74.384 litri lapte. Pentru fiecare 100 litri lapte mulgătoarelor li se socotesc câte 2,5 zile-muncă; de aceea și mulgătoarele își dau tot interesul să obțină dela vaci cantități cât mai mari de lapte. Dacă în mijlociu fiecare mulgătoare strănge într'un an câte 500—600 zile-muncă, ba frunțile chiar și mai mult, nu trebuie să uităm că o bună parte din această cantitate a fost realizată iarna, datorită îngrijirii speciale dată vitelor.

Nu au trecut decât 15 ani de când în colhozul „Zorile” au fost aduși primii vitei de rasă și primul reproducător. Din an în an numărul vite-

Colhozicii învață

În orice colhoșor al Țării Socialismului funcționează cursuri și școli de calificare colhoznică. Vremea cea mai potrivită pentru aceste cursuri și școli este, fără îndoială, iarna, când muncile de sezon pot mai lesne îngădui colhoznicilor să se ocupe și cu învățătura.

Organizațiile de Partid dau o atenție deosebită cursurilor de președinți din colhoz, care educă conducătorii pricepuți pentru gospodăriile colective. La aceste cursuri, președinții de colhoz își însușesc atât cunoștințe teoretice cât și practice în domeniul agriculturii socialiste, învățând despre marile realizări ale științei agrobiologice, ascultând conferințe despre politica externă și internă a U.R.S.S., etc.

În afară de președinții de colhozuri, mai învață și nenumărați brigadieri, șefi de echipă, conducători de fermă; ei urmează școli și cercuri de politică, însușindu-și cu darzenie teoria marxist-leninistă. Alții urmează în școli tehnice agricole.

Numai în regiunea Riazani în centrele de plasă înțințază 30 școli colhoznice de acest fel. În iarna anului trecut învățau în toate școlile și cercurile acestea la un loc 70.000 colhoznici.

Anul acesta, numărul colhoznicilor care învață este de 90.000, deci cu 20.000 mai mult decât anul trecut.

Munca în colhoz devine o varietate a muncii din fabricile și uzine; ea cere un om bine pregătit, un om cult. Și tocmai în formarea acestui om nou constă rolul de uriaș însemnătate al acestor cursuri de iarnă.

Noi construcții în colhoz

Președintele unui colhoz din Tadjiștihan discută cu arhitecții proiectele noilor construcții ce vor fi începute anul acesta în colhoz: o casă de cultură cu sală de cinematograful, bibliotecă cu sală de lectură, o cantină și alte construcții.

O seară la club

Sâmbătă seara. Sala cea mare a clubului e ticsită de oameni din sat: colhoznici, agronomi, învățători, elevi în ultimele clase ale școlii medii din sat, studenți veniți acasă în vacanță, soldați în concediu. Pe scenă, îndărătul unei mese lungi acoperite cu pânză roșie ce cădea în cute pe la colțuri, brigadierul Feodorov își rostea cu mestesug conferința despre „măsurii agrotehnice pentru timpul iernii”.

Din bătrâni, spune Feodorov, e cunoscut proverbul: „Cară'n câmp tot bălegarul și vei umple cu grâu carul”. Dar căți, înainte de Revoluție, l-au pus în practică în munca lor? Numai bogății. Nici ei nu cunoșteau însă metodele științifice de folosire a îngrășămintelor, metodele pe care le aplică astăzi colhozurile noastre.

Feodorov își potrive glasul tușind și continuă: — Astăzi, folosirea justă a bălegarului pe câmpiile colhoznice constituie o preocupare de frunte a colhoznicilor, el fiind una dintre cheazășile unei bune recolte. Orice colhoznic trebuie să știe astăzi că în timpul iernii gunoii trebuie scoși zilnic din grajd, cărat imediat pe ogor și pus în grămezi mari de câte 15-20 care. Grămezile acestea trebuie acoperite cu un strat de pământ, pentru a dospi mai bine, iar la sfârșitul iernii trebuie împrăștiate pe ogor...

Acți, Feodorov se îndreaptă spre tablă și arată în cifre cu cât se îmbunătățește, și sporește recolta dacă bălegarul este bine folosit. Ascultându-l și privind siguranța cu care brigadierul Feodorov scrie cifrele, studentul Vasila are impresia că este la Academie, la un curs de tehnică a fertilității. Cifrele scrise de brigadier pe tablă prezintă în același timp realitățile brigăzii conduse de el pe câmp: anul trecut brigada lui a strâns de pe fiecare din cele 70 ha. pe care le avea în grijă, câte 3.200 kg. grâu. Feodorov mai vorbi despre iarovizare și rostul ei.

— Și acum, spune Feodorov în încheiere, zămbind, vă aduc o veste bună: „S. M. T.”-ul din Colfova va mai primi în curând încă un avion. Aceasta, cum înțelege desigur fiecare dintre cei de față, însemnează că pe ogoarele noastre împrăștiera suplimentară de îngrășămintele minerale se va face de aci înainte numai din avion. Cred că nu se va supăra nimeni dacă în loc să meargă pe câmpurile încă nesvântate și să împrăștie îngrășămintele cu semănătoarea, va încerca pur și simplu avionul și va împrăștia superfosfatul din înăl-

țimile văzduhului. Parcă o văd pe Vera Ivanovna cum părăsește colhozul și devine aviatoare, încheie dânsul privind cu zămbet în ochi în direcția Verei Ivanovna.

Răsete vioaie răsună în sală. Ropote entuziaste de aplauze însoțesc ultimele lui cuvinte. Rând pe rând, șirurile de scaune încep să se golească. Publicul iese în hall-ul clubului, discutând cu aplecare pe marginea celor spuse de Feodorov în conferința sa.

Împrăștierea îngrășămintelor se va face numai din avion... Ehei, au trecut 20 de ani dela înfrângerea colhozului și iată ce rezultate minunate!

Grupuri, grupuri, colhoznicii se resfiră pe la mesetele joase pentru fumători, în foioși, alții se duc să privească în sala de șah.

Într'un colț, Tamara Kacalinicova, șefa de echipă, discută cu Igor Egorov și cu Alexandr Vavrinov.

— Frumos a vorbit tovarășul Feodorov, spune Tamara; și interesant!

Igor și Alexandr aprobă din cap și trag adânc din țigară, subțindu-și obraji și tânguind buzele. Sunt, poate, printre cei mai indicați să-și dea o părere despre cuvântarea lui Feodorov; Igor și Alexandr sunt maeștri ai recoltelor bogate — care au primit titlul de Erou ai Muncii Socialiste.

— Da, se pricepe moșneagul — făcu Igor zămbind — după ce a tras fumul adânc în piept. Și s'a documentat, nu glumă!

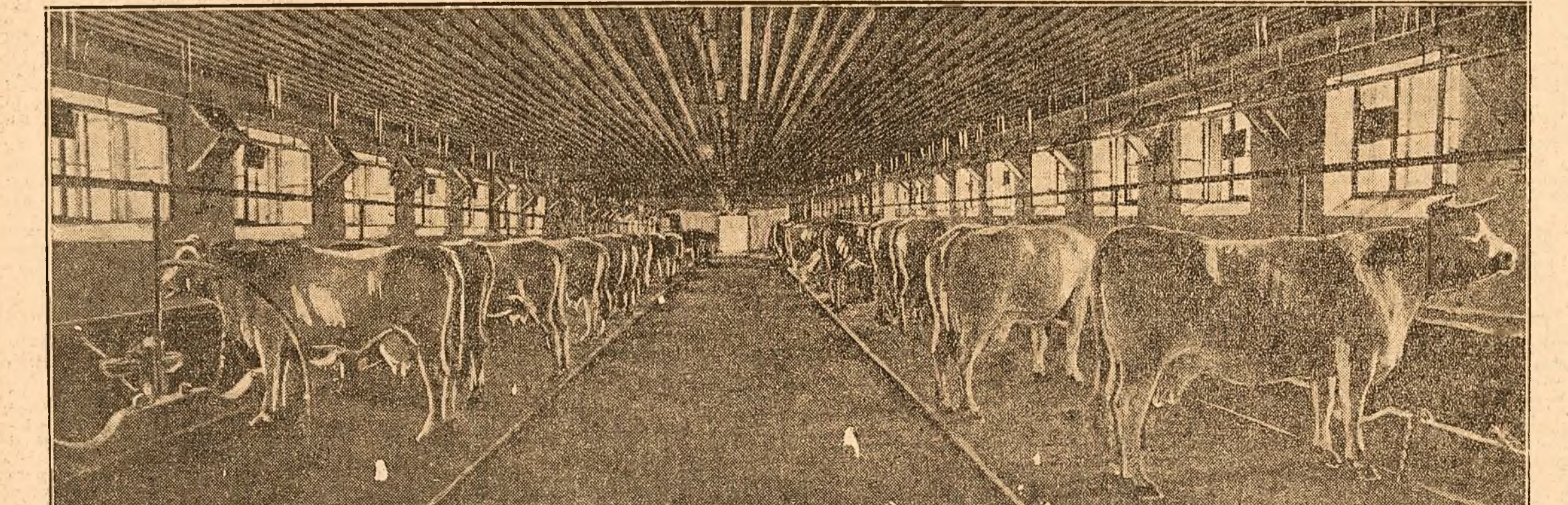
Alexandr își sprijini obrazul în unghiul lăsat de degetul arătător și cel mare și spuse simplu, dar cu convingere:

— Eu am toată admirația pentru omul ăsta. Dacă nu era el, poate că n'am fi reușit anul trecut să facem la timp și în condiții atât de bune, reținerea zăpezii. Pentru tot ceea ce e bun obștești, Feodorov e numai inimă: amintiri-vă cu câtă pasiune și dragoste s'a îngrijit el anul acesta pentru colhoz de seminte selecționate, de construcția grajdului cel nou...

Trei sunete subțiri de sonerie anunță începerea filmului „Bătălia Stalingradului”. Filmul i-a impresionat adânc pe cei din sală. După film, se simțeau parcă și mai puternici, și mai dornici de a înfalțui lucruri mari.

...Și acum, tovarăși și tovarășe, să dansăm!

Vocea aceasta îmbietoare era a lui Ivanov, directorul clubului. Lumea trecu în sala de dans. Parchetul era lustruit ca oglinda. O muzică vioaie, săltărească, puse pe-rechile în mișcare.

În U.R.S.S. vitele capătă o îngrijire specială. Ele sunt ținute în grajduri spațioase, călduroase și luminoase, cu adaptoare automate pentru fiecare vită. Hranite bine, vacile dau și în timpul iernii cantități mari de lapte.

Doi ani dela semnarea tratatului sovieto-român

de D. DRAIAȘEV

Poporul sovietic și poporul român sărbătoresc astăzi o aniversare deosebită însemnată. Acum doi ani a fost semnat la Moscova Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Uniunea Sovietică și Republica Populară Română.

„In tratatul sovieto-român — scria pe atunci ziarul „Pravda” — este exprimat clar dorința U.R.S.S. și a României de a colabora în conformitate cu principiile O.N.U., pentru asigurarea păcii și securității popoarelor”.

Poporul sovietic și cel român au întâmpinat cu bucurie încheierea acestui tratat. Oamenii sovietici vedeau în el, ca și în tratatele încheiate de U.R.S.S. cu celelalte țări de democrație populară, o nouă mare realizare pe linia politicii externe staliniste, care urmărește întărirea prieteniei cu toate statele vecine și consolidarea păcii în lume. La rândul său poporul român a considerat acest tratat ca pe un tratat de însemnată istorică. Semnarea lui reprezintă înrolarea definitivă a R. P. R. în rândurile luptătorilor consecvenți și curajoși ai lagărului democratic anti-imperialist, condus de Uniunea Sovietică.

Conducându-se după acest tratat, care corespunde intru totul cu scopurile și principiile O.N.U., Uniunea Sovietică și R.P.R., în cei doi ani de la semnarea sa, au realizat în toate activitățile lor internaționale de la o politică ce tinde să asigure pacea, să întărească colaborarea între popoare, să prevină o nouă agresiune din partea Germaniei sau a oricărui alt stat ce s'ar uni cu ea direct sau sub orice altă formă. În opoziție cu U.S.A. și Anglia, ale căror cereri conducătoare alcătuiesc cu înfrângere blocul agresiv, U.R.S.S. și R.P.R., pornind de la tratatul încheiat între ele, depun toate eforturile pentru a face cu neputință renașterea militarismului german.

Tratatul a contribuit la consolidarea suveranității de stat a R.P.R. Sprejindu-se pe ajutorul fratresc al marii puteri socialiste — Uniunea Sovietică — poporul român a obținut mari succese în reconstrucția țării sale. România nouă este o republică populară liberă, în care oamenii muncii, în frunte cu clasa muncitoare, pun cu succes temelia noii societăți socialiste.

Tratatul a avut o influență din cele mai binefăcătoare asupra dezvoltării economice a României. Colaborarea economică cu Uniunea Sovietică, care a luat o largă dezvoltare în baza Tratatului, a favorizat ridicarea rapidă a economiei naționale a R.P.R. Folosindu-se de experiența sovietică și bazându-se pe sprijinul Uniunii Sovietice, Republica Populară Română a trecut la dezvoltarea planificată a economiei sale naționale. Numai în anul 1949, producția ei industrială a crescut cu peste 40%. Mari succese au fost obținute și în agricultura țării. Insuficiența de pildă ce o da viața făcută a țărânilor colhoznicilor U.R.S.S., țărânilor muncitori din R.P.R., pun în ajutorul Uniunii Sovietice, bazele unei agriculturi colective mecanizate. În România au fost înființate primele 56 gospodării colective. Zece de mii de țărâni muncitori își exprimă dorința de a crea noi gospodării colective. Cu ajutorul Uniunii Sovietice au fost create în țară peste o sută de Stațiuni de Mașini și Tractoare.

În urma creșterii necontenite a producției agricole și industriale, se ridică nivelul de trai și de cultură a oamenilor muncii. Numai în anul 1949, salariul mediu al muncitorilor din fabrici și uzine a crescut cu 30%.

„Toate aceste succese — spune Gh. Gheorghiu-Dej — nu ni le putem inchipu fără sprijinul fratresc al Uniunii Sovietice, care s'a manifestat prin ajutor financiar, prin livrarea de materii prime și fabricate și prin ajutor tehnic direct”.

Sprejindu-se de Uniunea Sovietică, România noi, ca și celelalte state de democrație populară, este un sprijin fratresc socialist. Acest caracter al Tratatului este confirmat pe deplin de relațiile economice existente între U.R.S.S. și R.P.R. După instaurarea regimului de democrație populară, România a încheiat cu Uniunea Sovietică câteva acorduri economice. Pe baza acestora, ea a primit din Uniunea Sovietică materii prime importante, utilaj industrial și alte materiale care sunt necesare economiei ei naționale. Relațiile economice și comerciale dintre U.R.S.S. și România au luat în anul 1949 o dezvoltare deosebit de mare. Circulația mărfurilor între aceste două state în anul 1949 a crescut de două ori și jumătate în comparație cu

anul 1948. Uniunea Sovietică a livrat României utilaj industrial, automobile, metale, mașini agricole, minereu de fier, coacă, bumbac, semințe și alte mărfuri de care are nevoie economia națională a României.

Colaborarea economică cu U.R.S.S. sporește bogăția națională a României populare democratice, asigură dezvoltarea țării pe drumul socialismului.

Relațiile de acest fel sunt imposibile în lumea dolarului, unde stăteau să sufocă sub jugul planului Marshall. Lichidarea industriei naționale a țărilor marshallizate, somajul în masă, scăderea salariului, creșterea preturilor și a impozitelor — iată rezultatele așa numitului „ajutor” american dat Europei Occidentale.

Pe același drum al aservirii țării față de monopolurile imperialiste a pășit și banda mârșavă fascistă a lui Tito, care a transformat Iugoslavia într-o colonie anglo-americană.

Poporul român vede în Uniunea Sovietică pe apărătoarea și prietena lui, iar colaborarea strânsă cu marea țară a Socialismului reprezintă cheia cea mai puternică pentru securitatea și înflorirea lui. Legăturile de prietenie fratrescă ce unesc România nouă și Uniunea Sovietică cresc și se întăresc zi de zi. Aceasta s'a manifestat deosebit de grațios în zilele când toată omenirea progresistă a sărbătorit cea de a 70-a aniversare a marelui conducător și învățător, Iosif Vissarionovici Stalin. Prin nenumărate scrisori, muncitorii și țărâni, a cenzurii și oamenii de artă — toți oamenii muncii din R.P.R. — și-au exprimat dragostea lor fierbinte și recunoștința față de I. V. Stalin, eliberatorul și cel mai bun prieten al poporului român.

Insuficiența de măr-țul exemplului al Uniunii Sovietice, sporindu-se pe ajutorul ei, poporul român privește cu încredere viitorul. Popoarele Uniunii Sovietice și poporul Republicii Populare Române sărbătoresc astăzi 2 ani de la semnarea Tratatului, pline de hotărârea de a duce, împreună cu toate celelalte popoare iubitoare de pace, o luptă necruțătoare și necontenită împotriva ațătorilor la război, pentru o pace democratică, trainică.

Nota adresată de guvernul Uniunii Sovietice guvernelor Statelor Unite și Republicii Populare Chineze

(Urmare din pag. 1-a)

stabilii deasemenea că agresorii japonezi nu numai că au pregătit, dar au și folosit în operațiunile de aplicare bacteriologică în aplicarea planurilor lor agresive: în 1939, împotriva Republicii Populare Mongole și a Uniunii Sovietice în regiunea fluviului Halhingol; în 1940-1942, în cursul războiului împotriva Chinei unde expedițiile bacteriologice ale armatei japoneze au provocat epidemii de ciumă și febră tifoidă.

Pregătind atacul împotriva Uniunii Sovietice, agresorii japonezi intenționau să folosească pe seară largă arma bacteriologică și, în acest scop, ei au efectuat recunoașteri speciale în regiunile de frontieră și au comis un număr de acțiuni ostile împotriva Uniunii Sovietice, folosind arma bacteriologică.

Tribunalul sovietic a condamnat pe cei 12 criminali de război japonezi vinovați de a fi pregătit și folosit arma bacteriologică.

Ar s'ar totuși nedrept ca ceilalți principalii organizatori și instigatori ai acestor crime monstruoase să rămână nepedepsiți.

Intre acești criminali de război se află în primul rând: I. Hirohito — împăratul Japoniei. În cursul procesului public de la Habarovsk s'a stabilit că în urma ordinelor secrete speciale ale lui Hirohito s'a fost înființat, pe teritoriul Manciuriilor, un centru al armatei japoneze pentru pregătirea războiului bacteriologic și folosirea armei bacteriologice, camuflat sub numele — așa cum s'a menționat mai sus — de „Administrația pentru aprovizionarea cu apă și pentru profilaxia a armatei din Kuantung” și ulterior sub numele de „Unitatea Nr. 731”.

Această unitate secretă pregătea pe seară largă mijloace pentru ducerea războiului bacteriologic împotriva Uniunii Sovietice, Chinei, Republicii Populare Mongole, a trupelor Statelor Unite și ale altor țări; aceasta unitate a folosit arma bacteriologică în 1939 în regiunea fluviului Halhingol împotriva Republicii Populare Mongole și a Uniunii Sovietice și în 1941-1942 împotriva Chinei.

Generalul Yamada, fost membru al Consiliului militar suprem al Japoniei și comandant suprem al armatei din Kuantung, a declarat că Unitatea Nr. 731, cazată pe teritoriul Manciuriilor, a fost formată cu scopul pregătirii războiului bacteriologic în primul rând împotriva Uniunii Sovietice, precum și împotriva Republicii Populare Mongole și a Chinei.

Vorbind despre pregătirea pentru folosirea bacteriilor mortale în vederea exterminării în masă a oamenilor, Yamada a declarat că „în timpul războiului japonez succes al tuturor lucrărilor pregătitoare privind perfecționarea metodelor celor mai eficiente pentru folosirea armei bacteriologice, a început perioada producției masive a armei bacteriologice în scopul folosirii ei practice în orice direcție, la primul semn primit dela marele cartier general imperial”.

Generalul locotenent Kajituka Riujii, fost șef de secție în direcția sanitară a marelui cartier general japonez (ulterior șeful serviciului medical al armatei din Kuantung), a declarat că Unitatea Nr. 731 a fost formată în 1936 în urma unui ordin secret special al lui Hirohito.

„Eu personal, a declarat Kajituka, am primit acest ordin și lista personalului Unității anexată ordinului pentru care am trebuit să semnez”.

Această Unitate a fost reorganizată în 1939: domeniul său de activitate a fost extins, iar producția armei bacteriologice a sporit în mod considerabil, în timp ce personalul său a devenit de trei ori mai numeros. Aceasta a fost efectuată pe baza unui alt ordin secret al lui Hirohito.

În legătură cu aceasta, generalul Kajituka a declarat: „Am luat cunoștință sub semnătură de acest ordin — a proximativ în Februarie 1940 — la marele cartier general al armatei din Kuantung. În afară de aceasta, în baza lui am luat două ordine secrete din 1940 ale împăratului Hirohito, au fost create în plus patru subunități ale Unității Nr. 731 în cea de a doua jumătate a aceluiași an”.

Subunitățile despre care a vorbit în proces generalul Kajituka au fost cazate în regiunile limitrofe cu Uniunea Sovietică, după cum s'a stabilit prin documente — de exemplu din ordinul Nr. 398 din 2 Decembrie 1940 al fostului comandant suprem al armatei din Kuantung, generalul Umezui.

Kawashima Kiyoshi, general-maior din serviciul medical, șef de secție în Unitatea Nr. 731, a declarat deasemenea că Unitatea Nr. 731 a fost formată în 1936, în timp ce subunitățile acestei unități au fost înființate în 1940 în urma ordinului împăratului.

În legătură cu aceasta, generalul Kawashima Kiyoshi a declarat: „Unitatea Nr. 731 a fost formată în 1936 în urma ordinului secret al împăratului Hirohito. Eu însumi am văzut ordinul împăratului în dosarele unității în perioada

în care lucram în calitate de șef de secție în Unitatea Nr. 731”.

Astfel, prin depozitiile practice ale războiului bacteriologic și activitățile bacteriologice Nr. 731 și Nr. 100 au devenit o sursă de producție a mijloacelor de atac prezente în postul de șef al Unității Nr. 731 din August 1942 până în Martie 1945, a supravegheat direct pregătirea pentru război bacteriologic, parțial, până deasemenea la organizarea folosirii armei bacteriologice împotriva Chinei în 1942.

Activitatea criminală a lui Kitano a fost pe deplin demascată de depozitiile fostului comandant șef al armatei din Kuantung, generalul de armată Yamada, a generalului-maior din serviciul medical, Kawashima Kiyoshi, a generalului-maior Matsumura To, makatsui și a generalului locotenent Kajituka Riujii.

„Cu privire la secțiunea de producție a Unității Nr. 731 — a declarat Yamada — generalul Kitano m'a informat că această secțiune se ocupă de fabricarea unor preparate bacteriologice, pe seară mare, suficiente pentru efectuarea unor operațiuni ofensive”.

Referitor la crimele comise de Kitano, generalul-maior Matsumura a arătat: „Spre sfârșitul anului 1944, șeful unității Nr. 731, Kitano, a făcut un raport în biroul comandantului armatei din Kuantung, Kitano a raportat asupra metodelor de folosire a insectelor infectate cu ciumă ca armă bacteriologică. Yamada a aprobat metoda propusă de Kitano”. În această chestiune, Yamada a arătat: „În Octombrie sau Noembrie 1944, generalul Kitano m'a făcut un raport a-mănunțit asupra rezultatelor folosirii insectelor infectate cu ciumă ca mijloc de război bacteriologic. Raportul lui Kitano a fost însoțit de un film și un diagramă special dela Unitatea Nr. 731, precum și prin diagrama pe care erau indicate regiunile unde fuseseră făcute experiențe cu ajutorul aviației asupra imprăstierii insectelor infectate de ciumă. În cursul raportului său, el a arătat diferite grafice de-mostrand rezultatele studiilor făcute cu privire la infectarea unor teritorii cu bacterii de ciumă. Eu personal, considerând metoda folosirii insectelor infectate ca cea mai eficientă, am aprobat raportul lui Kitano și metoda propusă de el pentru aplicarea armei bacteriologice. Rezultatele experiențelor asupra folosirii insectelor infectate de ciumă au fost prezentate marelui cartier general imperial”.

4. Wakamatsu Yuijuro — general-maior în serviciul veterinar din Kuantung din 1941 până în 1945 inclusiv — a fost șeful Unității Nr. 100, care, după cum s'a dovedit prin documentele procesului dela Habarovsk, s'a ocupat cu fabricarea de arme bacteriologice și a efectuat în același timp acte de sabotaj, conștientizând rezervațiile de apă pămânie și vitele de bacterii de antrax (dalaac), răpugă și alte epizootii. Această unitate a efectuat de asemenea experiențe criminale pe oameni vii.

În legătură cu crimele comise de Wakamatsu, generalul Yamada a declarat: „Scopul și activitatea practică a Unității Nr. 100 erau absolut identice cu scopul și activitatea Unității Nr. 731 în ceea ce privește pregătirea armelor bacteriologice. Singura diferență era că armele bacteriologice produse de Unitatea Nr. 731 urmăreau exterminarea în masă a inamicului, în timp ce producerea de bacterii epizootice de către Unitatea Nr. 100 urmăreau exterminarea vi telor”.

În legătură cu participarea lui Wakamatsu la pregătirea activă a armei bacteriologice, locotenentul Hirasakura, fost colaborator al Unității Nr. 100, a declarat că Wakamatsu a spus în repetate rânduri că

criminalii japonezi experimentau aceste mijloace de exterminare în masă, în deosebi asupra cetățenilor chinezi și sovietici. Numai în unitatea Nr. 731 au fost uciși în mod sălbatic peste 3000 oameni, supuși experiențelor monstruoase ale asasinilor de sub comanda lui Hirohito.

În cursul procesului dela Habarovsk s'a mai stabilit că agresorii japonezi, nu numai că au pregătit, dar au și folosit în repetate rânduri arma bacteriologică. Astfel, ea a fost folosită în 1939 împotriva R. P. Mongole și în 1940-1942 în cursul războiului împotriva Chinei.

Arătând că folosirea armei bacteriologice a fost demulț condamnată de popoarele civilizate ca fiind cea mai gravă crimă împotriva onoarei și conștiinței popoarelor, nota declară că guvernul Uniunii Sovietice propune să se numească în cel mai scurt timp un Tribunal Militar Internațional Special, cărui s'a-i fie predați principalii criminali de război, în frunte cu Hirohito.

Nota guvernului sovietic constituie un puternic act de acuzare împotriva monstrilor imperialiști japonezi care au pregătit și folosit arma bacteriologică.

Apărând cu consecvență umanitatea și progresul, glasul hotărât al reprezentanților Uniunii Sovietice a răsunat în nenumărate rânduri dela tribuna Organizației Națiunilor Unite, cerând cu tărie interzicerea oricăror mijloace de exterminare în masă.

Politica principală a Uniunii Sovietice, oglindită în problema principalilor criminali de război japonezi, este în același timp un puternic avertisment dat aceluia care ar încerca să calce pe urmele lui Hirohito.

Poporul muncitor din Republica Populară Română a aflat cu mânie de barbare crime ale imperialiștilor japonezi. El sprijină cu însufletește nota guvernului sovietic și își dă tuturor popoarelor iubitoare de pace, cerând pedepsirea criminalului de război Hirohito și a generalilor săi.

reau trimise marelui cartier general japonez. Caracterizând activitatea statului major al armatei din Kuantung în domeniul pregătirii pentru ducerea războiului bacteriologic împotriva Uniunii Sovietice, șeful secției strategice operative din acest stat major, generalul-maior Matsumura, a declarat: „După ce am primit instrucțiuni cu privire la sporirea producției de arme bacteriologice, Kasahara m'a însărcinat să studiez chestiunea posibilităților folosirii lor împotriva Uniunii Sovietice... Am studiat această chestiune și am pregătit raportul adecvat pentru Kasahara care, după cum am spus, a aprobat părerea mea... Lam raportat lui Kasahara că în cazul unui război împotriva Uniunii Sovietice, armele bacteriologice trebuie să fie folosite în regiunea următoarelor orașe: Vorosilov, Habarovsk, Blagovescensk și Giza... În toamna anului 1944, Kasahara a luat parte la examinarea metodelor de folosire a bombe bacteriologice „sistem Ishii”.

În Noembrie 1944, Kasahara a luat parte la o conferință specială a ofițerilor de stat major, la care au fost discutate rezultatele expedițiilor de recunoaștere bacteriologică efectuate de Unitatea Nr. 100 în scopul pregătirii folosirii armei bacteriologice împotriva Uniunii Sovietice.

Cele expuse mai sus confirmă că Kasahara era unul dintre organizatorii războiului bacteriologic și se ocupa direct cu problemele folosirii armei bacteriologice împotriva Uniunii Sovietice și a Republicii Populare Mongole și a Chinei.

Astfel, faptele stabilite în cursul procesului dela Habarovsk și verdictul pronunțat de Tribunalul Militar din regiunea militară Primorie dovedesc că în pregătirea și purtarea războiului bacteriologic — crima cea mai gravă împotriva umanității — rolul principal a fost deținut nu numai de criminalii militari japonezi care au fost condamnați prin sentința Tribunalului Militar Internațional pentru Extremul Orient și de cei condamnați prin sentința Tribunalului Militar dela Habarovsk — cei 12 criminali de război japonezi — ci și de împăratul Japoniei, Hirohito, precum și de generalii armatei japoneze: Shiro Ishii (fost șef al Unității 731), Masajo Kitano (deasemenea fost șef al Unității 731), Yuijuro Wakamatsu (fost șef al Unității 100) și Yukio Kasahara (fost șef al statului major al armatei din Kuantung).

Conform cu cele menționate mai sus, și înăuntru a cămă protocoalului dela Geneva din 17 Iunie 1925 interzice folosirea armei bacteriologice, care a fost de mult condamnată de popoarele civilizate ca fiind cea mai gravă crimă ce contrazice onoarea și conștiința popoarelor, și că prin urmare crimele mai sus menționate reprezintă o violare grosolană a legilor și uzanțelor războiului și a prevederilor unanim recunoscute ale dreptului internațional;

„Că puterile aliate, în hotărârea din 3 Aprilie 1946 a Comisiei pentru Extremul Orient, au calificat violarea legilor și uzanțelor războiului drept crime de război și în hotărârea din 19 Iunie 1947 au stabilit că „în cazul tuturor criminalilor de război trebuie aplicată o justiție severă”;

„Că Comisia pentru Extremul Orient a hotărât la 3 Aprilie 1946... să ia toate măsurile pentru a descoperi, ancheta, aresta și închide toate persoanele suspectate de a fi comise crime de război și să stabilească comandanții supremi ai forțelor aliate trebuie să numească Tribunalele Militare Internaționale Speciale” pentru a judeca pe criminalii de război din Extremul Orient;

Guvernul Uniunii Sovietice propune să se numească în viitorul cel mai apropiat un Tribunal Militar Internațional Special, în conformitate cu paragraful a al art. 5 al hotărârii din 3 Aprilie 1946 (documentul D.J.S. 0075 al Comisiei pentru Extremul Orient) și de preda susnumitului Tribunal Internațional pe împăratul Japoniei, Hirohito, generalii Ishii Shiro, Masajo Kitano, Yuijuro Wakamatsu, Kasahara Yukio, ca fiind criminali de război găsiți vinovați de săvârșirea crimelor celor mai grave împotriva umanității.

Guvernul sovietic consideră deasemenea necesar să declare că întregul material al procesului Yamada, Takahashi, Kajituka și alții, judecat la 19 Decembrie 1949 la Habarovsk, și care a demascat persoanele mai sus menționate în această notă ca fiind „inovate de comiterea celor mai grave crime, va fi pus în întregime la dispoziția Tribunalului Militar Internațional imediat după instituirea acestuia.

Copil de pe sus menționată notă au fost înmănată simultan guvernelor Australiei, Birmaniei, Olandei, Indiei, Canadei, Noii Zeelande, Pakistanului și Franței, membre ale Comisiei pentru Extremul Orient.

Ajutorul sovietic — armă puternică în lupta poporului nostru pentru pace și socialism

Se împlinesc doi ani dela încheierea tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Populară Română și Uniunea Sovietică. Acest tratat a peletuit de fapt relațiile strănse de prietenie care există dealungul veacurilor între aceste popoare.

După eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, prietena româno-sovietică a devenit unul din principalele izvoare ale forței poporului nostru în lupta pentru fărâșirea și consolidarea regimului de democrație populară, pentru construirea socialismului.

Cătă deosebită față de „ajutorul” american, care subjugă independența economică și națională a țărilor respective, care este pus în slujba războiului, a morții.

Poporul nostru nu poate uita generosul act al guvernului sovietic de a reduce cu 50% despăgubirile de război pe care le datorăm U.R.S.S. Aceasta s'a petrecut numai cu câteva zile înainte de naționalizarea principalilor mijloace de producție industriale, dând un puternic impuls dezvoltării industriei noastre, economiei noastre naționale.

AJUTORUL SOVIETIC DĂ VIAȚĂ INDUSTRIEI NOASTRE

Fără ajutorul sovietic, fără experiența sovietică, noi n'am fi putut trece la planificarea economiei, la întocmirea primului și celui de al doilea Plan de Stat, n'am fi putut realiza și depăși Planul de Stat pe 1949. Pe drept cuvânt se poate spune că ajutorul sovietic dă viață industriei noastre socialiste. Nu s'a ramură industrială care să nu se bucare de ajutorul sovietic.

Industria metalurgică a primit și primește necontenit din Uniunea Sovietică coș metale, fier, minereu de fier, aluminiu, cupru, rulfmanti, oteluri speciale, fontă, laminată, mașini-unelte grele și altele.

În industria petroliferă nu este schela în care să nu se folosească granițele sovietice, instalațiile de feraj, mesele rotary, tractoarele, trilele electrice, pompele, vârlinile și sapele cu role, veninle din Uniunea Sovietică.

Numerose eratare, ciocane de abataj, perforatoare electrice, escavatoare, securi cicilante și alte mașini și instalații sovietice contribuie la dezvoltarea industriei noastre carbonifere.

Industria textilă, industria chimică, agricultura, trans-

porturile cresc și se dezvoltă datorită în mare măsură ajutorului sovietic. Materii prime soșite din U.R.S.S., materiale, mașini-unelte, utilaj de tot felul, alimentele necontenit industria noastră, ajută la creșterea fiecărei ramuri industriale în parte.

Ca să dăm câteva exemple, în primele trei trimestre ale anului 1949, din totalul ocușului necesar industriei noastre 57%, n-ea fost trimis de Uniunea Sovietică. Deasemenea 55% din ferostajele consumate în industrie au fost aduse din U.R.S.S. În aceeași perioadă, 81% din cuprul electrolitic, 47% din rulfmanti, 91% din bumbac, 100% din cauciucul sintetic, au fost furnizate de către Uniunea Sovietică.

Iată numai câteva din nenumăratele materii prime și materiale soșite din U.R.S.S. cu ajutorul cărora muncitorii și tehnicienii noștri avântăți în întrecere socialistă au isbutit să depășească Planul de Stat pe 1949.

MINUNATA EXPERIENȚA SOVIETICĂ

Un ajutor imens în dezvoltarea industriei noastre îl constituie experiența sovietică. Metodele sovietice înaintate de muncă și de organizare a muncii sunt un mijloc puternic de ridicare a productivității muncii, de îmbunătățire a calității produselor și de reducere a prețului de cost.

Muncitorii și tehnicienii din toate ramurile industriale au început să aplice, în cadrul întrecerii socialiste, pe seară tot mai larg, metodele cele mai bune sovietice obținând rezultate din cele mai bune.

În industria petroliferă, datorită experienței sovietice de organizare a muncii, muncitorii și tehnicienii din ramura foraj, aplicând metode sovietice de muncă, folosind utilaj sovietic de cea mai bună calitate, au reușit să depășească sarcinile Planului de Stat.

Un succes deosebit l-a constituit folosirea metodelor sovietice în construcții. Metoda stahanovistă P. S. Orlov este astăzi folosită de sute și sute de echipe de zidari. Datorită în bună parte acestor metode, muncitorii și tehnicienii constructori au reușit să lichideze rămănera în urmă și să îndeplinească programul de construcții pe anul 1949.

În metalurgie metodele sovietice — lucrul la mai multe mașini și acum în ultimul timp sistemul de țâere ra-

pidă a metalelor — contribuie simțitor la ridicarea producției și productivității muncii. În industria minieră, în industria textilă, metodele sovietice încep să fie folosite pe seară tot mai larg. Cu ajutorul metodelor sovietice, muncitorii nu numai că își îndeplinesc sarcinile Planului, dar câștigă mai mult și își îmbunătățesc din ce în ce nivelul de viață și cultură.

SOVORMURILE — PARGHIE IMPORTANTĂ ÎN DESVOLTAREA NOASTRĂ ECONOMICĂ

Alături de multilateralul și prețiosul ajutor economic pe care-l primim din partea Uniunii Sovietice, Sovormurile — societățile cu participăție româno-sovietică — contribuie din plin la lichidarea rușinoasei rămăneri în urmă la care ne oșandim capitalismul, contribuie la fărâșirea unei puternice industrie socialiste.

Sovormurile constituie o parghie importantă în dezvoltarea noastră economică, posibilități înaintate pe frontul construirii socialismului în țara noastră. Ele sunt pe plan economic o strălucită aplicație a principiului stalinist cu privire la deplina egalitate în drepturi între o națiune mare și una mică.

Datorită metodelor tehnice avansate, datorită bunei organizări a muncii și activității rodnice a specialiștilor sovietici, Sovormurile au devenit întreprinderi frunzose în economia noastră. Ele și-au îndeplinit și depășit sarcinile Planului de Stat, contribuind masiv la dezvoltarea industriei noastre.

În industria petroliferă, carboniferă, siderurgică, constructivă, etc., Sovormurile au desfășurat și desfășoară o bogată și rodnică activitate. O serie de strălucite specialiști și tehnicienii sovietici care lucrează în cadrul Sovormurilor introduc cu succes metode avansate de muncă și de organizare a muncii, care conștitue o pildă pentru muncitorii și tehnicienii noștri.

Iată numai o parte din multilateralul și fratresc al ajutor sovietic. Fiecare muncitor și tehnician din țara noastră este recunoscător sprijinului Uniunii Sovietice, care constituie un factor hotărâtor în construirea socialismului în țara noastră, venind ridica nivelul de viață și cultură a celor ce muncesc, o armă puternică în lupta poporului nostru pentru pace și socialism.